

riškiga) celò ne poznajo, tukajšnim prebivavcam grozno veliko škodo storila. Bučala je po dnevu scer hudo, vender navadno s kratkimi prenehleji, da jo je krepki človek zmagati mogel; zvečer ob 10. uri se je pa nepremagljiva v pohištva vperla, opeke, les in tehtno kamnje kakor vetrič perje odnesla, nove terdne zidovja razkrojila in še stene prederla, da so se oplašeni prebivavci še v svojih stanicah žnjo boriti morali. Veliko odnešenih reči je v vodo (Bistrice) priletelo in jo zajezilo, da je bregove prestopivši kakor jezero pohištva zagrabila. V neki hiši je strašni zmaj oginjal v dimnik zanesel, in že se je prijel, pa pogumini mladeneč, hvala mu! je z naglo pomočjo veliko ljudi nesreče ognja otel. Kakor o potresu so se 5 ur neprenehoma poslopja zibale, in veliko se jih je poderlo. Marsikteri je hotel pustne veselice popustivši svojiga doma iskati, pa kakor od strele zadet je bil odnešen in je le po vsih štirih in po dolgim mučenji z razpraskanim obrazom in razoglav nazaj prilezel. Ravno je vesela družba Bistričanov z urnimi konjiči proti domu derdrala, ko jih je kake pol ure delječ grozovita nevihta napadla, v enim trenutku vozove vzdignila in jih po zraku sukaje delječ odnesla. Razkropljeni vender ne hudo razbiti ljudje so se hotli sterniti, nekteri tudi kake reči rešiti, pa zastonj; kdor je le nekoliko glavo vzdignil, se je prekuceval in prekuceval, da se je zopet z vso močjo tal poprijel. Previdni in borje vajeni možje prepričani, da ni nobene reči rešiti mogoče in da je njih življenje v veliki nevarnosti, so sosed s sosedam roke sklenili, z združeno močjo razpihane poiskali — in se tako sklenjeni pri tléh proti domu plaziti jeli. Ko je marsikteri oslavljen svojiga sosedu spustil, je bila veriga raztergana — in udje so bili na vse kraje razmetani. V takim neizrečenim terpljenji, katero je več ur terpelo, so v nepopisljivi podobi h ljudem prišli. Žalostno je bilo drugiga dne viditi, kako so vozniki ostanjke vóz, deskarji kakor pleve raznešene deske pobirali, in kako so ubožni posestniki okoli svojih kakor od ognja razkritih in razdanih poslopij klavarno hodili in zdihovali. Veliko tavžent gold. škode je storila strašna prigodba prebivavcam, kateri zavoljo slabe letine že od jeseni stradajo in se prihodnjo jesen tudi dobre letine nadjati ne morejo, ker jim zavoljo silniga jesenskiga deževja in prezgodnje zime ni bilo mogoče ozimne, ktera sama jim nekoliko rodi, vsejati, tako, da se nam lakota bliža, ako nas Bog na kako vižo ne reši.

Iz Ljubljane. Domačim in vunanjim da slovensko društvo naznanje, da bo prihodnji petek (navadni čas za filharmonijske koncerte) zvečer ob sedmih v glasbeni dvorani v Križankih (im deutschen Ordenshausa) s pripomočjo slavniga filharmoniskiga društva napravilo slovensko besedo, ktere vés čisti dohodek je namenjen našim po hudih nevihtah lanjskiga leta nesrečnim bratom na Notranjskim in Dolenskim. Vdeležilo se bo blagodarne besede mnogo slavnih gospá in gospodov, tako da zamoremo se izverstniga večera veseliti. Zbrale so se tudi le nove reči v predmet, to je, take, ki jih še nismo v Ljubljani očitno slišali. Začel se bo prvi oddelk besede s slavno znano ouverturo od A. Emila Titela zloženo po slovanskih napevih; za to sledi začetni govor, ki je vés pripraven namenu besede, namreč krasna pesem Koseskiga „od verliga moža“, — po ti pride pesem Wintera „modre (plave) in černe oči“, ki jo bo pél kór gospá in gospodov, — za to sledi samospev „vesolnimu svetu“ našiga Miroslava Vilhera, po ti pride „lahko noč“ V. Lisinskoga, peterospev go-

spá in gospodov, — in za tem dvospev s koram „slovó Čertomira in Bogomile“, besede Fr. Cegnara, napev J. Fleišmana. — Drugi oddelk bo začela izverstna „slovanska Polka“, ki jo je v rokopisu kapelni mojster c. k. dvorniga glediša A. Emil Titel slovenskemu društvu za Ljubljano prepustil, — za to sledi govor mične pesmice „Njega dni“, — po tem pride igra na glasoviru „spomenki iz pevoigre Ernani“, — za njo sledi „roža“, pesem od K. Šneidera, poslovenjena po Fr. Cegnaru, samospev; — in „Budnica“, napev ilirski z besedami Fr. Cegnara, v zboru gospá in gospodov péta, sklence besedo. — Blagodarni namen, izverstni zbor gospá in gospodov, ki so se ljudomilo zbrali v njega dosego, in mnogo žive želje po dolgo odlaševani „besedi“, je troje nagibov, da bo glasbina dvorana gotovo čez in čez polna, in da se bo lepa betvica nabrala za nesrečnike, za ktere se je po mnogoverstnim blagim prizadevanji že scer dokaj nabralo, ki pa bojo vunder še vsaki dar hvaležno sprejeli in ga tudi potrebovali. — Včeraj se je odbor Krajskih deželnihi stanov poklonil gosp. c. k. deželnihi poglavarju grofu Chorinski-mu, kot novimu predsedniku deželnihi odbora po poslednjim ukazu cesarskim.

Iz Ljubljane. C. k. distriktna komisija zavarovanja ognja za okolico Ljubljansko je prosila, v poslednjim listu „Novic“ naznanjeni zavarovani znesek pogorelcov v Podgorici, kteriga so zavarovanci na 1400 fl. povedali, na 800 popraviti, ker le za toliko, in ne za 1400 fl. so imenovani 4 kmetje svoje poslopja zavarovali. C. k. okrajno poglavarstvo v Ljubljani 1. marca 1852.

Novičar iz mnogih krajev.

28. februarja ob 5. uri zjutraj so se podali cesar po parobrodu „Lucia“ iz Tersta v Benedke; še troje parobrodov jih je spremilo. — Ministerstvo je zapovedalo, da tisti denar, ki se nabere iz kazin (štrafing) za cestne policijske pregreške, ima prihodnjič v kaso za uboge tiste soseske priti, v kateri se je pregrešek primeril; dosihmal so se odrahtovali ti denarji v cestne kase. — Da se tisti krajcarji, ki so že preklicani, hitreje pomanjšajo, je dovolilo ministerstvo denarstva cesarskim kasam, da od dobro znanihi tergovcov kakor tudi od družih ljudi, ki se za povračilo zavežejo, smejo plačila s krajcarji v večih zneskih sprejemati, če se jim v žakljih izročijo s pripetim zaznanilnim listam iména, kdo jih je dal, za koliko krajcarjev je v žaklji, in ktere sorte so (krajcarji, pol krajc. ali vinarji). — Na Dunaji delajo prav hvaljene dežníke (marele) iz gute perche. — V Parizu imajo navado, da pustne dni s cveticami okinčaniga pustniga vola z veliko slovesnostjo po celim mestu okoli vodijo; cele trume ljudi ga spremljajo; Napoleon je pustno nedeljo opoldne sprejel njegoviga vodnika prav prijazno. — Novi predsednik Angleškiga ministerstva lord Derby je unidan rekel: Napoleon je sicer miroljubne nature, pa je vunder bolje, da se za mogočo vojsko pripravljamo. — Pravda za pravice sv. božjiga groba v Jeruzalemu je tako sklenjena: da imajo vse kristjanske vére enake pravice do njega; — le proti temu je sultan pogodbo poterdil. — Pri poslednji štetvi ljudstva v 8 okrajnah Jeruzalemskiga poglavarstva se je zvedilo, da je ondi moških, ki davek plačujejo (in le taki se za stanovavce štejejo) muhamedanske vére 135.000, kristjanov 12.462, judov 1079; v Jeruzalemu samim je 23.000 stanovavcov; med temi je kristianov 7488, judov 3580, ptujcov 2000.